

Juryrapport Cheroney Pelupessy - ND Innovatieprijs 2026

Cheroney Pelupessy (1990) is choreograaf, danseres en maker met Indonesische en Molukse roots. Ze studeerde in 2010 af als uitvoerend danseres aan het Art & Entertainment College in

Amsterdam. In haar werk als choreograaf combineert ze moderne dans met bewegingsvocabulaire uit de Molukken en Indonesië. Ze onderzoekt hoe verhalen uit het verleden nog steeds in onze lichamen leven. Door middel van haar voorstellingen creëert

Cheroney verbinding. Ze slaat bruggen tussen verschillende stijlen, generaties en kunstvormen.

Voor de documentaire Mama'ku van Sven Peetoom reist Cheroney voor het eerst samen met haar moeder naar Indonesië. Ze zoeken naar het verzwegen verleden van migratie en bespreken onderwerpen als huiselijk geweld en intergenerationeel trauma in Indische en

Molukse families. De film zet Cheroney in om de complexe gelaagdheid van de geschiedenis van Indonesië, de Molukken en Nederland nog beter weer te geven.

Cheroney's eerste grote voorstelling, Keturunan (2022), nu met de gelijknamige stichting waar ze artistiek leider van is, gaat over haar eigen familiegeschiedenis en het gedeelde erfgoed van

Indonesische en Molukse gemeenschappen in Nederland. Dit jaar is het 75 jaar dat de Molukse gemeenschap in Nederland is.

Hiermee gaat ze verder in haar nieuwe voorstelling, Mewaktu. Dit Indonesische woord heeft geen directe vertaling naar het Nederlands, maar het raakt het concept van tijd en hoe het niet als lineair wordt ervaren. Het is een energetisch veld waarin verleden, heden en toekomst in één bestaan. Het betekent daarmee ook dat voorouders niet weg zijn, maar aanwezig zijn in het lichaam van wie nu leeft.

Vanuit die filosofie onderzoekt Cheroney samen met Koerdisch-Indonesische danseres en maker Melisa Diktaş onder andere hun gedeelde Indonesische achtergrond. Samen gaan ze, voor de creatie van Mewaktu, de ontdekkingstocht aan hoe hun belichaamde kennis en culturele geschiedenis samenkomen. Als onderdeel van de voorstelling zullen ze twee instrumenten gebruiken, symbolisch voor de hartslag van wat in hen leeft: de tifa, een

handtrom uit de Molukken, en de davul, een grote dubbelzijdige trom uit de Koerdische traditie.

Cheroney wil het onzichtbare zichtbaar maken. Voelbaar. Ze ziet dans als een van de krachtigste vormen voor overdracht. Door middel van beweging en ritueel kunnen we zien en voelen wat er van generatie op generatie wordt doorgegeven. Cheroney zegt: "Ik kom van een lange lijn van mensen die dat hebben gedaan. Voorheen deed ik dat via archieven, maar nu voel ik dat het ook uit mijn eigen lichaam mag komen. Dat heeft tijd nodig gehad." En dat ze nu, door de samenwerking met Melisa, twee bewegingsarchieven laat samenkomen. Ze is geïnteresseerd in hoe twee mensen uit twee tradities een taal kunnen ontwikkelen die nog geen naam heeft.

De jury is nieuwsgierig naar de samenwerking met Melisa Diktaş, waarbij verschillende culturele en etnische achtergronden met elkaar worden verbonden door middel van beweging en drums. Dat er voelbaar een 'zussenschap' is zonder dat Cheroney en Melisa bloedverwanten zijn.

De jury kon voelen, zien en horen hoe groot Cheroney's missie is, en hoe voelbaar de verbinding is naar de Molukse gemeenschap in Nederland. En dat er vanuit de gemeenschap veel draagkracht en waardering is voor haar werk. Ze weet haar concepten helder te vertalen naar proces en uitvoering. Haar werk creëert een poëtische cadans, bijna alsof de choreografie gezongen wordt. Cheroney Pelupessy is dit jaar geselecteerd voor de Innovatieprijs door de beoogde maatschappelijke impact van het werk, de interessante interculturele samenwerking en de focus op Nederlands-Indonesisch erfgoed